

hvordan man så sikrer, at børnene kommer fra det ene mål til det andet. Det er ikke noget, der har været diskuteret så meget her i eftermiddag, men det ligger jo også i aftalen. Det er jo så med udgangspunkt i lige præcis den lokale forankring.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det kan godt være, at ministeren ikke ved det, men så skal jeg oplyse om, at man i mange år har kunnet slå op på ministeriets hjemmeside og læse, hvad der forventes, at børn skal lære i de forskellige fag på de forskellige klassetrin. Jeg kender faktisk mange forældre, der har gjort det. Så det er der ikke noget nyt i.

Det er jo rigtigt, at noget af det nye er, at nu skal ministeriet også lave beskrivelser for, hvordan læreren kommer fra ét trinmål til et andet. Jamen det er da et kolossalt ansvar, man tillægger lærerne; det er da en kolossal tillid. Tænk at lærerne nu kan få et papir, hvor der står, hvordan de bærer sig ad med at flytte et barn fra ét trinmål til et andet. Det har vi embedsmænd siddende i ministeriet til at beskrive. Hvor er det flot. Det er et gennembrud.

Så står der i forligsteksten: Endelig vil målene og de nævnte beskrivelser give eleverne og forældrene et bedre overblik over, hvad undervisningen på det enkelte klassetrin skal lede frem imod. Det giver forældrene en bedre mulighed for at følge med i børnenes skolegang og et bedre grundlag for den løbende dialog mellem skole og hjem om børnenes indlæring.

Men det kan de allerede i dag. Hvori består det bedre?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Nu gør jeg mig ikke forhåbninger om, at fru Marianne Jelved og jeg her ved indledningen til 4. time af drøftelsen af lovforslaget bliver enige, slet ikke set i lyset af at vi faktisk brugte adskillige måneder på også at drøfte lige præcis nogle af de her elementer.

Det får mig til i stedet for at spørge fru Marianne Jelved: Hvad er så fru Marianne Jelveds bud på at styrke de faglige færdigheder og kundskaber i folkeskolen? For svaret er jo ikke flere timer, har vi hørt; svaret er ikke en styrkelse af målene, sådan som vi har valgt at gøre det; svaret er heller ikke, hører jeg fru Marianne Jelved sige, udvidede muligheder for holddannelse.

Hvad er det så lige, fru Marianne Jelved vil gøre for de 20 pct., der forlader folkeskolen i dag uden brugbare læsefærdigheder? Hvad er det så lige, fru Marianne Jelved vil gøre for at sikre, at de børn og unge, som forlader den danske folkeskole, får de samme forudsætninger for at kunne begå sig i en stadig mere global verden som de børn og unge, der vokser op i vores nabolande?

Nu spørger jeg fru Marianne Jelved med risiko for, at vi skal være her 4 timer mere, men jeg synes trods alt, det kunne være interessant på falderebet her at få et kort bud på fru Marianne Jelveds forslag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Selv om fru Marianne Jelved ikke har flere korte bemærkninger, vil hun selvfølgelig få lejlighed til at svare.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det, der uenigheden går på, og det, der altså virkelig er et problem, er, at regeringspartierne og deres forligspartier, altså VOKS-partierne, tilsyneladende ikke forstår, hvad det er, vi siger. Og det behøver ikke være afsenderen, der er noget i vejen med.

Vi er tilhængere af, at der er slutmål, og vi er tilhængere af, at der er delmål. Men det er vigtigt, hvis en skole har nogle lidt andre mål, at kommunen så siger: Vi kunne godt gøre det på en lidt anden måde, og det ligger inden for den ramme, der er.

Det er også derfor, vi er så fantastisk stærke tilhængere af, at vi har vejledende læseplaner. Og det der sludder om det bindende, det mere bindende endda, der kom ind i regeringsprogrammet, som ministeren af gode grunde heller ikke skal kommentere, fordi ministeren er uskyldig, er jo rædselsfuldt. Tanken om, at man fra statens side og fra ministeriets side kan bestemme, er jo rædselsfuld.

Kl. 17.40

Så nævner ministeren det, der står i bemærkningerne, og så må man håbe, at man bliver glad. Nej, for det kan læreren da finde ud af. Det er den manglende tiltro til, at lærere og forældre og skole kan finde ud af noget, eller at kommunen kan finde ud af noget, som gennemsyrrer det her. Det er virkelig Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, der har fået deres. I burde være glade, og jeg ved, at I er glade. Og I andre burde være kedede af det, og jeg ved, at I er det.